

בראשית ג': י"ד-כ"ד

(יד) וַיֹּאמֶר יי אֱלֹהִים | אֶל־הַנָּחַשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹאת אַרְוֵר אַתָּה מִכָּל־הַבְּהֵמָה וּמִכָּל־תַּיִת הַשָּׂדֶה
עַל־גָּחֹנֶךָ תֵּלֵךְ וְעָפָר תֹּאכַל כָּל־יְמֵי תַיִד: (טו) וַאֲיָבָה | אִשִּׁית בֵּינֶךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זָרְעֶךָ
וּבֵין זָרְעֶהּ הִוא יְשׁוּפֶכָּה רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עֵקֶב: (טז) אֶל־הָאִשָּׁה אָמַר הֲרָבָה אַרְבָּה
עֲצָבוֹנֶךָ וְהָרְנָה בְּעֵצָב תֵּלְדֵי בָנִים וְאֶל־אִשְׁוֹ תְּשׁוּקָתְךָ וְהִוא יִמְשָׁל־בָּךְ: (יז) וּלְאָדָם
אָמַר כִּי־שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתְּךָ וַתֹּאכַל מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אַרְוֵרָה
הָאָדָמָה בְּעֵבוּרָהּ בְּעֵצְבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כָּל יְמֵי תַיִד: (יח) וְקוֹץ וְדַרְזָר תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ
אֶת־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה: (יט) בְּזַעַת אֶפְיֶךָ תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוֹבָה אֶל־הָאָדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לִקְחָתָהּ
כִּי־עָפָר אַתָּה וְאֶל־עָפָר תָּשׁוּב: (כ) וַיִּקְרָא הָאָדָם יָשָׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִוא הֵיחָה אִם כָּל־חַי:
(כא) וַיַּעַשׂ יי אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כִּתְנוּת עוֹר וּלְבָשָׁם: (כב) וַיֹּאמֶר | יי אֱלֹהִים הִן
הָאָדָם הֵיזָה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ לְזַעַת טוֹב גָּרַע וְעַתָּה | פֹּר־יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל
וַתִּי לְעֵלָם: (כג) וַיִּשְׁלַחֵהוּ יי אֱלֹהִים מִגֹּן־עֵדֶן לְעַבְדֹת אֶת־הָאָדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם: (כד)
וַיִּגְרַשׁ אֶת־הָאָדָם וַיִּשְׁפֹּר מִקֶּדֶם לְגוֹ־עֵדֶן אֶת־הַכְּרֻבִים וְאֵת לַהֵט הַחֶרֶב הַמְתִּהפֶכֶת לְשֹׁמֵר
אֶת־דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים: (ס)

Genesis 3:14-24

(14) Then the LORD God said to the serpent, "Because you did this, More cursed shall you be Than all cattle And all the wild beasts: On your belly shall you crawl And dirt shall you eat All the days of your life. (15) I will put enmity Between you and the woman, And between your offspring and hers; They shall strike at your head, And you shall strike at their heel." (16) And to the woman He said, "I will make most severe Your pangs in childbearing; In pain shall you bear children. Yet your urge shall be for your husband, And he shall rule over you." (17) To Adam He said, "Because you did as your wife said and ate of the tree about which I commanded you, 'You shall not eat of it,' Cursed be the ground because of you; By toil shall you eat of it All the days of your life: (18) Thorns and thistles shall it sprout for you. But your food shall be the grasses of the field; (19) By the sweat of your brow Shall you get bread to eat, Until you return to the ground— For from it you were taken. For dust you are, And to dust you shall return." (20) The man named his wife Eve, because she was the mother of all the living. (21) And the LORD God made garments of skins for Adam and his wife, and clothed them. (22) And the LORD God said, "Now that the man has become like one of us, knowing good and bad, what if he should stretch out his hand and take also from the tree of life and eat, and live forever!" (23) So the LORD God banished him from the garden of Eden, to till the soil from which he was taken. (24) He drove the man out, and stationed east of the garden of Eden the cherubim and the fiery ever-turning sword, to guard the way to the tree of life.

ישעיהו מ"ב:ה'-י'

(ה) פה-אמר האל | יהוה בנרא השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם
עליה ורוח להלכים בה: (ו) אני יהוה קראתיך בצדק ואחזק בידך ואצרך ואמנך לברית
עם לאור גוים: (ז) לפקח עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא ישבי חשך: (ח)
אני יהוה הוא שמי וכבודי לאתח לא-אתן ותהלתי לפסילים: (ט) הראשנות הנה-באו
וחדשות אני מגיד בטורם תצמחנה אשמיע אתכם: (פ) (י) שירו ליהוה שיר חדש תהלתו
מקצה הארץ יורדי הים ומלאו איים וישביהם:

Isaiah 42:5-10

(5) Thus said God the LORD, Who created the heavens and stretched them out, Who spread out the earth and what it brings forth, Who gave breath to the people upon it And life to those who walk thereon: (6) I the LORD, in My grace, have summoned you, And I have grasped you by the hand. I created you, and appointed you A covenant people, a light of nations— (7) Opening eyes deprived of light, Rescuing prisoners from confinement, From the dungeon those who sit in darkness. (8) I am the LORD, that is My name; I will not yield My glory to another, Nor My renown to idols. (9) See, the things once predicted have come, And now I foretell new things, Announce to you ere they sprout up. (10) Sing to the LORD a new song, His praise from the ends of the earth— You who sail the sea and you creatures in it, You coastlands and their inhabitants!